

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XVII. Sub quibus sensibilibus imaginibus, Dei præsentiam in nobis cogitare possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

CAPVT XVII.

*Sub quibus sensibilibus imagi-
nibus, Dei praesentiam in
nobis cogitare pos-
simus.*

REQVENTER
Scriptura sacra sen-
sibiles quasdam res
proponit, vt occa-
sionem det Deum in nobis
ipsis facilius agnoscendi. Nam
cum Deum in nobis praesen-
tem esse significat, solet nos
& cor nostrum vocare Dei
domum, habitaculum, ta-
bernaculum, templum, reg-
num, ciuitatem, palatium,
cubiculum secretum, tribu-
nal, solium, hortum, a-
grum, vineam, & id genus a-

lia. Quibus indicatur non tantum Deum ibi esse presentem, sed etiam versari in nobis libenter & peramanter, sua in nos bona inuehere, seipsum communicare, nobiscum familiariter colloqui, & nos vicissim audire loquentes & orantes, sanctificare que nos & honorare, regere & gubernare, vt clarè significatur in Leuitico: *Ponam tabernaculum meum in medio vestri, & non abijciet vos anima mea. Ambulabo inter vos, & ero Deus vester, vosq; eritis populus meus.* Nec verò solum declarat quo sit Deus erga nos affectu in quibus habitat, sed etiam edocet quales nos esse necesse sit, vt simus Dei cubiculum,

culum, templum, atque adeo
quid vicissim Deo præstare
debeamus. Ita Paulus cùm su-
periora verba attulisset, sic
Corinthios adhortatur. *Has
ergo habentes promissiones, cha-
rissimi, mundemus nos, ab omni
inquinamento carnis & spiri-
tus, perficientes sanctificatio-
nem in timore Dei.* Certè non
tantùm Dei templum, & do-
mus, & regnum sumus, in
quibus Deus habitet vt in cæ-
teris creaturis; sed sumus ani-
mata & rationalis domus,
templum, regnum: vt pote
qui non modò naturaliter
modoque mortuo, sed vitali-
ter, & pro innata libertate,
iuuante tamen eius gratiâ,
liberrimè ratione & volunta-

te Deum habitatorem excipiamus, contemplemur atque sentiamus; adeò vt non tantùm vt in propria domo sic habitet Deus in nobis, sed etiam nobiscum in nobis ipsis non secus atque cum amicis, atque adeò cùm seipso iucundissimè conuerletur. Ego, inquit, sto ad ostiũ & pulso. Si quis aperuerit mihi, intrabo ad illum, & cœnabo cum illo, & ille mecum. Quid homini optabilius esse potest, quàm in seipso participem effici illius cœnæ, qua Deus ipse seipsum seipso exsatiat? Quare duplex hic esse debet hominis in Deum inclinatio, & veluti officium. Primùm quidem vt seipsum reddat idoneam Dei
 habi.

Apo. 3

habitationem, domum firmam, commodam, templum omnibus rebus ad cultū Dei internum necessarijs, altari, hostijs, ornamentisque cæteris instructissimum; hortum elegantem, & multiplici florum fructuumque varietate abundantem; munitam undique & bonis legibus temperatam civitatem; & regnū pacificum &c. Secundum verò est ut in ea habitatione cum Deo amicè familiariterque, prout decet, agat; eundem in seipso ut in templo tanquam Deum suum colat actibus fidei, spei, charitatis, religionis, sacrificij continui sui ipsius, & ab eo sanctitatē, omniaque bona sibi necessaria

ria

ria exposcat; agnoscat etiam eundem in se vt in regno gubernantem. Et primum quidem officium eo spectat vt Deum viuo fidei actu apprehendamus & sentiamus non modò in nobis præsentem, sed operantem prout fert occasio. Eò enim pertinet illa Dei inuitatio & inuocatio, qua illum vt ad nos veniat exoramus. Alterum autem officium continet illam internam nostram occupationem cum Deo ita in nobis præsentem & operante, qua secundum modum, quo sese nobis exhibet, illum fide, spe, charitate, religione complectimur, & vnionem pro ratione materiæ & rei in qua sita est illa internæ

occu-

occupationis ratio consentaneam cum eo efficitur, siue eo modo quo filius patrem, siue quo subditus regē, creatura Deum suum, amicus amicum debet suscipere & tractare.

Verūm quandoquidē Deus non solum nos in suum tabernaculum, domum, & templum sibi consecratos & adiectos esse vult, sed etiam in diuinis suis Scripturis, seipsum nobis dignatur exhibere in habitaculū, in domum, in castrum, in templum, ciuitatem, regnum, thronum, centrum, vterum etiam, & alia id genus, aperte significat cupere se vt diuinam immensitatem vndique nos ambientem

entem

entem intellectu & voluntate cōcipiamus, intelligamusque nos in ea velut in proprio loco conclusos, extra quem nihil esse possumus, nihil habere, nihil posse; in quo habemus omnia, intra quem operari omnia necesse est. Ac proinde duplex hic quoque officium nostrum inuenitur. Primum quidē vt in Deum ipsum à quo abesse nullo modo possumus, vt in nostrum centrum toto voluntatis pōdere feramur, in eo libenter habitemus, extra eum non euagemur. Alterū vt in ipso etiam nos cum ipso occupemus ea ratione qua seipsum nobis exhibet, & per actus fidei, spei, charitatis, religionis,

nis, modò delicias eius guse-
mus, modò regni diuitias &
splendorem & gloriam admi-
remur, modò in altissimo il-
lo perfugio nostro confida-
mus; modò in eo templo in
quo sibi ipse infinitam glo-
riam dicit, illum pro modulo
nostro, nos ei sacrificando
colamus.

CAPVT XVIII.

*Imagines sacra nos iuuant, vt
Dei presentiam & sa-
pientiam considerare*

mus.

VE etiam per-
tinet piarum i-
maginum, quæ
Christi Domini
vitæ & Passionis mysteria

alio-